

UZASADNIENIE

Odnosnie pkt.2 wyroku.

Decyzją z dnia 1 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał waloryzacji od 1 marca 2019 r. przysługującej wnioskodawczyni A. C. emerytury na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 39) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.).

Kwota świadczenia wnioskodawcy ustalonego na dzień 28 lutego 2019 r., tj. 945,56 zł podlega podwyższeniu przez pomnożenie przez wskaźnik waloryzacji 102,86% i wyniosła 972,60 zł.

Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2019 r. wynosi 972,60 zł.

Od 1 marca 2019r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 973,00 zł.

Od 1 marca 2019 r. zaliczka na podatek dochodowy odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 129,00 zł.

Od 1 marca 2019 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 843,60 zł.

Podstawa wymiaru emerytury po waloryzacji od 1 marca 2019 r. wynosi 1061,71 zł

/decyzja - akta ZUS k. 188-189/

Odwołanie w dniu 17 kwietnia 2019 r. od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona A. C. wskazując, że organ rentowy niesłusznie nie uwzględnił jej pracy w gospodarstwie rodziców do stażu pracy, oraz podniosła wątpliwość w zakresie jakim nie obowiązuje ją rewaloryzacja w wysokości 70 zł. Wskazał także, iż najniższa emerytura wynosi 1.100,- zł.

/odwołanie - k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że nie uwzględni ubezpieczonej pracy w gospodarstwie rolnym ze względu na wątpliwą wiarygodność dowodów w postaci zeznań świadków. Ponadto organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni pobiera świadczenie niższe od kwoty najniższego świadczenia, waloryzacja polega na podwyższeniu kwoty świadczenia w wysokości przysługującej w dniu 1 lutego 2019 roku wskaźnikiem waloryzacji, a nie poprzez podniesienie wysokości świadczenia o kwotę 70 zł.

/odpowiedź na odwołanie – k. 8/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. C. urodziła się (...)

/ okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca pobiera emeryturę od 5 marca 2006 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/okoliczność bezsporna/

Za lata 2007-2018 przeprowadzono waloryzacje emerytury ubezpieczonego w decyzjach waloryzacyjnych wydanych na podstawie art. 88 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w których zastosowano wskaźniki waloryzacji wnikające z obowiązujących przepisów wykonawczych.

/okoliczność bezsporna/

Zaskarżoną decyzję z dnia 1 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał z urzędu

/okoliczność bezsporna/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Art. 88 ustawy dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) stanowi:

1. Emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca.
2. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji.
3. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.
4. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji.

Jak wynika z powyższego decyzje o waloryzacji świadczeń organ rentowy podejmuje corocznie z urzędu. Oznacza to, że do ich wydania nie jest wymagany żaden wniosek osoby zainteresowanej.

Dotyczy to również spornej decyzji. Wnioskodawczyni nie złożyła do organu rentowego żadnego wniosku o przeliczenie świadczenia bezpośrednio poprzedzającego wydanie spornej decyzji.

Zatem wniosek zawarty w odwołaniu a dotyczący uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 1962 roku do 1968 roku nie był przedmiotem oceny ZUS.

Sąd przekazał zatem ten wniosek ubezpieczonej do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł. na podstawie art. 477¹⁰ § 2 kpc.

Na mocy art. 477¹⁰ § 2 kpc jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.

Podkreślić należy, iż odwołanie od decyzji organu rentowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pełni rolę pozwu i wszczyna postępowanie sądowe. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji a spornych między stronami; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem ubezpieczony może jedynie żądać korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swą rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego decyzją, nie może natomiast żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Dlatego też odwołanie wniesione od decyzji organu rentowego nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest - zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. - przekazać go do rozpoznania organowi rentowemu. Tym samym kontrolna rola sądu musi korespondować z zakresem rozstrzygnięcia dokonanego w decyzji organu rentowego, gdyż - stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.- w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Należy wskazać, że roszczenie o przeliczenie świadczenia w związku z okresem pracy w gospodarstwie rolnym nie było przedmiotem zaskarżonej decyzji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z aktami rentowymi.

30 XII 2019 roku.